

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/3/2019
Identifikačné číslo spisu:	9019200012
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:9019200012.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci odsúdeného H. Y., v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, na neverejnom zasadnutí 27. marca 2019 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného H. Y., proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2Ntc/12/2018, z 10. januára 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného H. Y., s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom, sp. zn. 2Ntc/12/2018, z 10. januára 2019 rozhodol tak, že:

I. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zák. č. 549/2011 Z. z.“) rozsudok Krajského súdu Eisenstadt, sp. zn. 45Hv/9/17w, z 27. júna 2017, právoplatný dňa 27. júna 2017, sa uznáva vo výroku o vine a uloženom treste odňatia slobody a vykoná sa na území Slovenskej republiky v časti, ktorým bol občan Slovenskej republiky H. Y., nar. XX. Y. XXXX v T., trvale bytom D. XXXX/XX, U. - Ružinov, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, Justizanstalt Hirtenberg, uznaný za vinného v bode A./ zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad, ods. 4 číslo 3 rakúskeho zákona o omamných látkach a v bode B./ zo zločinu obchodovania s omamnými a psychotropnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad, ods. 4 číslo 3 rakúskeho zákona o omamných látkach a odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov a ktorých skutkov sa dopustil na tom skutkovom základe, že

- H. Y. v čase od januára 2016 až do 19. decembra 2016 a z časti vo vedomej a úmyselnej spolupráci (§ 12 rakúskeho Trestného zákonníka) so samostatne stíhanou osobou menom J. U. v rozpore s predpismi omamnú látku v množstve, ktoré dvadsaťpäťnásobne prekročilo hraničnú hodnotu (§ 28b rakúskeho zákona o omamných látkach), konkrétne minimálne 3445 gramov kokainu (brutto) s obsahom 20 %

čistej látky kokaín, pričom aspoň pri pouličnom predaji sa jedná o bežnú čistotu látky,

A./ v meste Kittsee vyviezol zo Slovenska a doviezol do Rakúska tak, že látku vo viacerých útokoch transportoval zo Slovenska do Rakúska;

B./ prenechal iným osobám, konkrétne

1.) osobám menom U. J., D. F., X. W. a F. E. F. celkovo minimálne 2445 gramov (brutto),

2.) neznámym odberateľom 1000 gramov (brutto).

II. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. rozsudok Krajského súdu Korneuburg, sp. zn. 602Hv/5/17w, z 23. marca 2017, právoplatný dňa 23. marca 2017 sa uznáva vo výroku o vine a uloženom treste odňatia slobody a vykoná sa na území Slovenskej republiky v časti, ktorým bol občan Slovenskej republiky H. Y., nar. XX. Y. XXXX v T., trvale bytom D. XXXX/XX, U. - Ružinov, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, Justizanstalt Hirtenberg, uznaný za vinného v bode AA.) A/I.) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami ako spoluúčastník podľa § 12 druhý prípad rakúskeho Trestného zákonníka, § 28a ods. 1 druhý prípad, ods. 4 číslo 3 rakúskeho zákona o omamných látkach, v bode AA.) A./ II.) 1.) a 2.) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad, ods. 4 číslo 3 rakúskeho zákona o omamných látkach, v bode AA.) A./ III.) z prečinu nepovoleného zaobchádzania s omamnými látkami podľa § 27 ods. 1 číslo 1 prvý a druhý prípad, ods. 2 rakúskeho zákona o omamných látkach a odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, a ktorých skutkov sa dopustil na tom skutkovom základe, že AA.) v rozpore s predpismi omamnú látku, H. Y. a T. N. v množstve, ktoré dvadsaťpäťnásobne prekročilo hraničnú hodnotu (§ 28b), od leta 2016 až do 17. decembra 2016 v obci Breitenze a na iných miestach

A./ H. Y.

I.) od leta 2016 až do 17. decembra 2016 v mnohopočetných útokoch tým, že v Bratislave u samostatne stíhanej osoby menom G. Y., ktorá doposiaľ neznámym páchatelom ako kuriérom nariadila transportovať omamnú látku zo Slovenska do Rakúskej republiky, kúpil látku „Pico“ a prikázal danej osobe, aby transportovala celkovo 4650 gramov látky Pico (brutto) s obsahom účinnej látky 79,8% +/- 0,48% (79,32%) metamfetamín, čiže celkovo 3688,38 gramov metamfetamínu (netto) zo Slovenska do Rakúska;

II.) ziskovým predajom prenechal iným,

1.) sám

a.) od leta 2016 až do novembra 2016 v meste Marchegg v približne 10 útokoch celkovo približne 4000 gramov látky Pico (brutto) s obsahom účinnej látky 79,32 % metamfetamínu, čiže celkovo 3172,8 gramov metamfetamínu (netto), za cenu 19,50 € - 21 € za gram samostatne stíhanej osobe menom N. W.;

b.) od leta 2016 až do decembra 2016 v meste Wiener Neustadt v mnohopočetných útokoch celkovo približne 300 gramov látky Pico s obsahom účinnej látky 79,32 % metamfetamínu, čiže celkovo 237,96 gramov metamfetamínu (netto), za cenu 21 € za gram samostatne stíhanej osobe menom J. S.;

vo vedomej a úmyselnej spolupráci s osobou menom T. N. v jeseni 2016 vo viacerých útokoch vo Viedni, v obci Altengbach a v meste Wiener Neustadt celkovo minimálne 350 gramov látky Pico (brutto) s obsahom účinnej látky 79,32 % metamfetamínu, čiže celkovo 277,62 gramov metamfetamínu (netto), za cenu 20 € za gram osobe menom G. P.;

III.) od septembra 2016 až do polovice novembra 2016 v meste Wiener Neustadt a na iných miestach kúpil a vlastnil kokaín s priemerným obsahom účinnej látky kokaín, pričom sa trestného činu dopustil výlučne pre vlastnú potrebu.

III. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 48 ods. 4 Trestného zákona sa bude vo výkone oboch týchto trestov odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudok bol doručený Krajskej prokuratúre v Bratislave 11. februára 2019 a odsúdenému H. Y. 14. februára 2019.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený H. Y. prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Gajera, advokáta

v Bratislave, odvolanie.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd rozhodol bez súhlasu odsúdeného. Popri základných podmienkach umožňujúcich uznať v Slovenskej republike cudzie rozhodnutie, ktoré sú upravené v článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukládajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody a v § 4 zák. č. 549/2011 Z. z. musí súd preukázať pre postup podľa článku 6 ods. 2 citovaného rámcového rozhodnutia rady kumulatívne dve podmienky a to, že rozsudok sa postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdený a rozsudok sa postupuje členskému štátu, v ktorom odsúdená osoba žije. Odsúdený žije v Rakúskej republike, teda v štáte pôvodu, kde boli rozhodnutia vydané a nesúhlasí so svojim vydaním do Slovenskej republiky ako vykonávajúceho štátu. V Rakúskej republike žije odsúdený i jeho rodina, čo preukazujú potvrdenia zaslané súdu (potvrdenie o prihlásení na adrese G. D. F. U. XX/X, B. Q., potvrdenie o adrese bydliska v Rakúskej republike syna, partnerky, matky partnerky odsúdeného, potvrdenie o prihlásení na trvalý pobyt na adrese nápravného ústavu, v ktorom momentálne vykonáva trest, potvrdenie o hlásení pobytu v zahraničí). Súd preto rozhodol o uznaní a vykonaní rozsudkov napriek tomu, že neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia do Slovenskej republiky, hoci sa súhlas odsúdeného vyžaduje. Poukázal na článok 4 ods. 2 a ods. 6 predmetného rámcového rozhodnutia, podľa ktorého zaslanie rozsudku a osvedčenia sa môže uskutočniť, ak sa príslušný orgán štátu pôvodu presvedčil o tom, že výkon trestu zo strany vykonávajúceho štátu bude slúžiť na účely uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby. Výkonom trestu na území Slovenskej republiky by bol odsúdený prakticky odlúčený od svojej partnerky, jej matky a syna a jediných blízkych ľudí, ktorí odsúdeného vo výkone trestu v Hirtenbergu navštevujú a psychicky a materiálne podporujú. Samotná cesta do ktoréhokoľvek mesta na území Slovenskej republiky by bola pre jeho dvojročného syna D. prakticky nemožná.

Odsúdený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a aby sám rozhodol o odmietnutí uznania a vykonania oboch rozsudkov na území Slovenskej republiky z dôvodu podľa § 16 ods. 1 písm. g) zák. č. 549/2011 Z. z., podľa ktorého súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje.

Písomným podaním z 26. februára 2019, doručeným súdu 1. marca 2019, odsúdený sám ešte doplnil odvolanie podaním označeným ako „sťažnosť“ (posudzujúc podanie podľa jeho obsahu v zmysle § 62 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého podanie sa posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené). Uviedol, že na území Slovenskej republiky nemá obvyklý pobyt a ani rodinné, sociálne a pracovné väzby. Rodina, ktorá odsúdeného podporuje, predstavuje dostatočný dôvod, aby sa vyžadoval súhlas odsúdeného s odovzdaním výkonu trestu na územie Slovenskej republiky.

Písomným podaním z 5. marca 2019, doručeným súdu toho istého dňa, ešte odsúdený predložil súdu čestné potvrdenie o prihlásení trvalého pobytu odsúdeného (ústav na výkon trestu v Hirtenbergu) a prechodného pobytu odsúdeného (G. D. F. U. XX/X, B. Q.) v Rakúskej republike.

Odvolanie odsúdeného bolo doručené na vyjadrenie prokurátorovi Krajskej prokuratúry v Bratislave, ktorý sa do času rozhodovania súdu o podanom odvolaní odsúdeného H. Y. nevyjadril.

Odvolanie s trestným spisom bolo 25. marca 2019 predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie, ktorý na verejnom zasadnutí 27. marca 2019 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného je prípustné (§ 306 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z. z.) a v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 29 zák. č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva, alebo neuznáva.

Podľa § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Zo spisu krajského súdu, sp. zn. 2Ntc/12/2018, vyplýva, že Spolkové Ministerstvo spravodlivosti Rakúskej republiky dňa 21. septembra 2018 zaslalo Krajskému súdu v Bratislave podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktoré ukladajú trest odňatia slobody alebo opatrenia so zbavením osobnej slobody, za účelom ich výkonu v Európskej únii, osvedčenie a rozsudok súdu Landesgericht Korneuburg, sp. zn. 602/Hv/5/17w, z 23. marca 2017 a osvedčenie a rozsudok Landesgericht Eisenstadt, sp. zn. 45/Hv/9/17w, z 27. júna 2017, týkajúci sa odsúdeného H. Y., nar. XX. Y. XXXX v T., občana Slovenskej republiky, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Hirtenbergu.

Krajský súd v Bratislave si podľa § 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. vyžiadal od krajskej prokuratúry vyjadrenie. Vo vyjadrení z 15. októbra 2018 vyslovila súhlas s uznaním a výkonom rozsudkov Rakúskej republiky ohľadne odsúdeného H. Y. (č. l. 42 spisu).

V napadnutom rozsudku sa krajský súd dôsledne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami potrebnými pri uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Pri preskúmaní osvedčení a rozsudkov súdov Rakúskej republiky súd nezistil dôvody na odmietnutie ich uznania a výkonu. V súlade so zákonom rozhodol aj o spôsobe neprerušeneho výkonu trestu odňatia slobody, keď odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, pričom v tomto smere odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje (strana 7 a 8 napadnutého rozsudku). Správne krajský súd poukázal aj na skutočnosť, že sa v danom štádiu konania neskúma, či ide o činy trestné aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, lebo boli splnené podmienky pre postup podľa § 4 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z.; rovnako bola splnená podmienka, že dĺžka trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, nie je kratšia ako šesť mesiacov (osvedčenia doručené dňa 21. septembra 2018 - koniec výkonu trestu odňatia slobody 20. december 2022 a 20. jún 2025).

Odsúdený opakovane v priebehu konania o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody, rovnako ako v podanom odvolaní uvádzal, že nesúhlasí s výkonom uloženého trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, hoci sa jeho súhlas vyžaduje. Táto námietka odsúdeného, na ktorej je podané odvolanie odsúdeného založené, je však nedôvodná.

Podľa § 6 ods. 3 písm. a) zák. č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý vydal rozhodnutie podľa odseku 1, môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu len so súhlasom odsúdeného; súhlas odsúdeného sa nevyžaduje, ak sa odovzdáva výkon rozhodnutia do členského štátu podľa odseku 1 písm. a) alebo písm. b).

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zák. č. 549/2011 Z. z. súd môže odovzdať do iného členského štátu výkon rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o uložení trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody, ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky alebo tohto členského štátu, a odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu a má v ňom obvyklý pobyt alebo má na jeho území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné vzťahy, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody.

Podľa § 3 písm. g) zák. č. 549/2011 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie obvyklým pobytom trvalý pobyt alebo prechodný pobyt.

Odvolací súd zo spisu zistil, že odsúdený ako štátny občan Slovenskej republiky má trvalé bydlisko v U. - N., D. XX/XXXX, Slovenská republika, ktoré doposiaľ nebolo zrušené (č. l. 28 spisu). Krajský súd preto správne poukázal na to, že odsúdený má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, čo je zrejmé z osvedčení, ale aj z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľstva Slovenskej republiky. Opodstatnene preto krajský súd dospel k záveru, že súhlas odsúdeného v zmysle § 6 ods. 3 písm. a) v nadväznosti na § 6 ods. 1 písm. a) a § 3 písm. g) zák. č. 549/2011 Z. z. sa nevyžaduje, keďže ako štátny občan Slovenskej republiky má zároveň trvalý pobyt na tomto území.

Podľa § 518 ods. 1 Trestného poriadku návrh na uznanie cudzieho rozhodnutia predkladá ministerstvo spravodlivosti súdu, ktorý rozhoduje po písomnom vyjadrení prokurátora na neverejnom zasadnutí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva, že krajský súd rešpektoval všetky zákonné ustanovenia zák. č. 549/2011 Z. z. upravujúce postup pri rozhodovaní o uznaní a výkone dvoch právoplatných rozhodnutí cudzieho štátu pôvodu, ktorými bol uložený trest odňatia slobody. Reagujúc preto na odvolanie odsúdeného v tom smere, že konanie sa v podstate vedie "bez vedomia (súhlasu) odsúdeného", Najvyšší súd Slovenskej republiky ešte pripomína, že zákon odsúdenému nepriznáva právo zúčastniť sa konania o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia pred krajským súdom, ktorý rozhoduje na neverejnom zasadnutí (§ 518 ods. 1 Trestného poriadku). Konanie pred krajským súdom bolo vykonané preto v súlade so zákonom a k porušeniu práv odsúdeného v tomto smere nijakým spôsobom nedošlo.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku druhá veta odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

So zreteľom na uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok